

La sessió sobre platges va omplir la sala d'actes del Miramar.

El futur de les platges genera interès, però manté incògnites

La darrera audiència pública, celebrada dimecres, va abordar la pèrdua de sorra i els serveis, però sense consensuar solucions

EVA MARTÍN

De les audiències públiques organitzades per l'Ajuntament, la dedicada a les platges ha estat sense dubte la que ha despertat un major interès. Experts de diferents àmbits i un únic interlocutor local, Manel Martínez, el president de l'Associació Turística de Serveis de Platges, van exposar els seus posicionaments en un Miramar ple de públic interessat en conèixer com afrontar una de les problemàtiques actuals més complexes.

La recessió de les platges i la manca de sorra té una afectació directa tant en els principals sectors econòmics com en la forma de vida dels sitgetans, acostumats a viure de cara al mar. La xerrada va servir per parlar dels perquès, de les dinàmiques del litoral i de la necessitat de trobar una solució, però en cap cas es va endinsar en quines són les alternatives ni en quines repercussions poden tenir en el medi natural. Com va afirmar Martínez, "no s'han fet els deures i no hem estat a l'alçada", i en l'actualitat les decisions tenen un requeriment immediat d'urgència.

El context és complicat. A la situació ambiental s'afegeix el ter-

El president dels concessionaris subratlla que "no s'han fet els deures"

mini de les actuals licitacions dels concessionaris de les platges, que exhaureixen aquest any. De cara al proper estiu caldrà establir nous criteris que apuntin a una redefinició dels usos, i del número de serveis que s'oferiran a cadascuna de les platges. Des de la Generalitat de Catalunya van avançar que les concessions serien més restrictives que en l'actualitat, per la pèrdua de sorra i com a conseqüència les dificultats d'oferir els serveis que requereix el municipi pel gran volum de turisme que rep anualment, impossible d'afrontar amb l'actual dimensió de les platges.

La bona notícia confirmada per l'administració catalana és que Sitges rebrà totes les banderes blaves sol·licitades, tot i que es va qüestionar que aquesta sigui la marca amb la que es promogui el litoral sitgetà. Un dels grans atractius de la vila, amb 17,4 quilòmetres de platges urbanes i naturals (gairebé com tot Eslovènia, que en té 20), requereix actuacions o un replantejament dels usos. Les conclusions eren contundents: qualsevol solució és temporal i el pas del temps augmenta inevitablement la vulnerabilitat de les platges.

Quo vadis, platges de Sitges?

ANDREU BOSCH
PRESIDENT DE L'APMA

A les jornades participatives sobre les platges de Sitges, dimarts passat, em vaig quedar sense poder participar, com molts altres, per manca de temps. Es va parlar molt de la problemàtica però molt poc sobre les solucions.

Tot i això, es va parlar una mica de la regeneració de platges amb dragues. Fins i tot, algú va parlar de portar-la en camions. Per a mi, aquesta solució només té dues variants: la dolenta i la pitjor. La pitjor és la que es va fer en els anys 90, amb destrucció de praderies de posidònia, tal com molt bé va descriure en Fric Malagelada en la seva intervenció ("la draga anava seguida per l'estela de posidònia destruïda"). La dolenta és la que es fa en l'actualitat, sense destrucció del fons marí però amb moltes molèsties als banyistes, amb un dubtós efecte sobre la biodiversitat en la mateixa platja i amb un cost en centenars de milers d'euros que s'emporta la primera llevantada de la temporada. I així cada any molts euros acaben al fons del mar i molta energia és malbaratada.

Algú va parlar (crec recordar que el president de l'Associació de les Platges de Sitges) dels deures que els diferents governs municipals no han fet en els darrers anys. No és del tot cert. Sembla que no es facin els deures però jo diria que el que passa és que es fan massa lentament. Per exemple, en la legislatura 2003 -2007 es va crear una Comissió d'estudi de les platges de Sitges i vam arribar a unes conclusions. Encara recordo, entre altres, les sàvies observacions de l'enyorat Manel Carbonell. Potser el resultat d'aquells treballs, avalats per científics especialitzats en la matèria, mereixerien una actualització. I després caldria una prova pilot, però no a una platja que té sorra, molta o poca, com la de sant Sebastià. No hi guanyaríem si la féssim a platges que pateixen els embats del mar i que més sorra no en poden perdre perquè ja no en tenen? La de la Bassa Rodona, per exemple. O la de la Riera Xica, abans de l'estàtua, on va caure fa anys el passeig. Allà hi tenim molt poc a perdre i molt a guanyar.

Comencem aviat perquè el temps passa ràpid i el canvi climàtic el tenim a les portes.